

Ἐν τούτοις ἀπατώμεθα, διότι μετὰ μικρὸν ἀποικαλυφθήσεται ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἀνδρός, ὅστις θὰ ἐκφράσῃ ἡμῖν ὁλοκλήρως αὐτοῦ τὰς σκέψεις, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐπιτρέψῃ ὥστε νὰ κατανοήσωμεν αὐτάς. Πράγματι ἀφοῦ ἐξωγράφθη μετὰ σπανίας ἐκφράσεως τὰ ἴθνη τῶν ἐν πολέμῳ τούτων λαῶν, ἀφοῦ ἀνέπτυξε, ἡμῖν ὅτι ἡ ἱστορία τῶν πολέμων ἄρχεται μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἀφοῦ πρὸς δικαιολογίαν τοῦ πρὸς ἐρεύνας ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ πάθους αὐτοῦ, λέγῃ, ἡμῖν πόσον ἐνδιαφέρον θὰ ἴητο κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ἔν εἴχομεν τὰς ἀναγκαίαις λεπτομερείαις πρὸς πλήρη αὐτῆς κατανόησιν, διότι μεταλλάσσεται μὲν ἡ διακόσμησις ἀλλ' ὁ κυριώτερος ἰθροπικός, ὁ ἄνθρωπος μετὰ τῶν ἐνεργητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, τῶν παθῶν καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς πάντοτε παραμένει. ὁ Βέτσης ἀνασκάπτει διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ πάντα ταῦτα τὰ μέρη, ὧν τὸ σχῆμα μετεβλήθη σήμερον. Καταδείκνυσι δὲ ταῦτα ἡμῖν ὅσα ἴσαν, διατρέγει πάσας ταύτας τὰς θαλάσσας, σημεῖοι τοὺς ἐν αὐτοῖς ἐγκλειομένους κινδύνους, τοὺς ἀνέμους, τὰ ρεῖματα καὶ τὰς βαθείας γνώσεις τῶν Ἑλλήνων, αἰτίνας ἀητήτους καθίστων τούτους ἐν ταῖς ἀκταῖς αὐτῶν, ὅταν εἰρίσκοντο ἐπὶ τῶν ἐλαφρῶν αὐτῶν σκαφῶν, ἐπὶ τῶν τρίρεων αὐτῶν. Τῆς ἀποδείξεως γινομένης ὑπὸ ἀριστοτέλιδος χειρὸς: τὸ μαθηματικὸν ἀποτέλεσμα δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀμφίβολον· ἡ νίκη ἀνίκει εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐπιστήμην. Ἐν τισι σημείοις ὁ ἀναγνώστης παρορμίζεται νὰ φωνήσῃ, ὡς πρὸ τῆς λύσεως προβλήματος, τὸ: « τοῦθ' ὅπερ ἔδει ἀποδείξαι ». Καὶ δὲν περιορίζεται τὸ πρᾶγμα μέχρι τοῦ σημείου τούτου· ἀλλ' ἐφ' ὅσον προχωρεῖ τις εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, καταλαμβάνει τὸν λόγον τοῦ ἐνδιαφέροντος, τῆς ὑπὸ τοῦ Βέτση αὐτοῦ προτιμήσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ναυτικοῦ τῶν ἀρχαίων, ἧτις προτιμήσις συγκατεῖ καὶ ἐλκεῖ αὐτὸν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὰς λεπτομερείαις τῆς ναυπηγήσεως τῶν ἀρχαίων σκαφῶν, τὴν τακτικὴν τοῦ ἀρχαίου ναυτικοῦ, τὰ γυμνάσια αὐτῶν καὶ τὴν ταχύτητα τῶν κινήσεων.

(Ἐκ τῆς «Ἐπιστημονικῆς Ἐπιθεωρήσεως»).

ΑΙ ΠΛΗΓΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἵδυνηραὶ σμημιώδεις τῶν καταστρεπτικῶν ἐπιδημιῶν.

Ἵ ο πρῶτος ἐκ χολέρας κατὰ τὴν γνώμην ραββίνου θάνατος συνέβη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 1491 π. Χ.

Τῷ 827 π. Χ. ἐπιδημία λέπρας ἐν τῇ δυτικῇ Σινικῇ ἐξάπέστειλεν εἰς τὸν Ἄδην χιλιάδας ψυχῶν.

Τῷ 534 π. Χ. φοβερὰ πανώλης ἐν Καρχηδόνι· παῖδες ἐθουσιάστησαν πρὸς ἐξιλίωσιν τῶν θεῶν.

Τῷ 453 π. Χ. φοβερός λοιμὸς ἐν Ρώμῃ, ἐξ οὗ 200,000 προσώπων ἐν Ἰταλίᾳ ἀπέθανον.

Τῷ 430 π. Χ. ὁ ἐν Ἀθήναις λοιμὸς, ὃν γραφικώτατα περιγράφει ὁ Θουκυδίδης.

Τῷ 429 π. Χ. ὁ ἀθηναϊκὸς λοιμὸς ἐπεξετάθη καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον.

Τῷ 400 π. Χ. ὁ Ἴπποκράτης περιέγραψε τὴν ἀσιατικὴν χολέραν τὴν πορείαν καὶ τὰ συμπτώματα αὐτῆς.

Τῷ 187 π. Χ. μέγας λοιμὸς ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ καθ' ἡμέραν ἀπέθνησκον 2000.

Τῷ 172 π. Χ. παράδοξος λοιμικὴ νόσος ἐν τῇ σινικῇ Ταρταρίᾳ· 600,000 θάνατοι. Κατ' αὐτὴν τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀποσπώμενα, κατέπιπτον πρὸ τοῦ θανάτου.

Τῷ 72 π. Χ., λοιμικὴ νόσος ἐν Ἰνδικῇ· ἡ γλῶσσα ἀπέβαινε μέλαινα καὶ τοσοῦτον ἐξωδάνητο ὥστε νὰ προέξῃ τοῦ στόματος.

Τὸ 50 μ. Χ. Ἀρεταῖος ὁ Καππαδόκης ἐποιήσατο ὀρθὴν διάγνωσιν τῶν χολερικῶν συμπτωμάτων.

Τῷ 61 μ. Χ. μυστηριώδης, λοιμικὴ νόσος ἐν Δαμασκῷ· οἱ ἄνθρωποι ἐτυφλοῦντο πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ θανάτου.

Τῷ 71 μ. Χ. λοιμὸς ἐν Ἰουδαίᾳ ἐκ τῆς ἀποφορᾶς τῶν νεκρῶν σωμάτων ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Τῷ 78 μ. Χ. λοιμὸς ἐν Ρώμῃ· 10,000 θάνατοι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Τῷ 80 μ. Χ. φοβερὰ πανώλης ἐν Ρώμῃ· καθ' ἐκάστην συνέβαινον 10,000 θάνατοι.

Τῷ 131 μ. Χ. (μᾶλλον δὲ πολλῶ μετὰ ταῦτα, διότι τὸ ἔτος τοῦτο φέρεται ὡς ἔτος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ) ὁ Γαληνὸς περιέγραψε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ ἐπίσκηψιν χολέρας.

Τῷ 167 λοιμικὴ νῆσος κατέτρυχεν ὀλόκληρον τὸ ρωμαϊκὸν κράτος.

Τῷ 169 μ. Χ. λοιμὸς, ὅμοιος τῇ χολέρα, ἠρήμωσε τὸ ρωμαϊκὸν κράτος.

Τῷ 189 μ. Χ. πυρετὸς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ κατέστρεψε τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ.

Τῷ 190 μ. Χ. πανώλης ἐλυμαίνεται τὸ ρωμαϊκὸν κράτος· πολλαὶ πόλεις ἀπεγυμνώθησαν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Τῷ 230 μ. Χ. ὁ τῆς Περγᾶμου Ὁρειβάσιος περιέγραψε χολερικὸν λοιμὸν.

Τῷ 250 μ. Χ. ἀπέθνησκον καθ' ἡμέραν ἐν Ρώμῃ 5000 προσώπων. Τὸ ὅλον τῶν θανάτων ἀνῆλθεν εἰς 1,000,000.

Τῷ 251 μ. Χ. φοβερὰ πανώλης καθ' ἅπαν τὸ ρωμαϊκὸν κράτος· 3,000,000 ἀτόμων ἀπέθανον.

Τῷ 427 μυστηριώδης λοιμὸς ἐν Ἀραβίᾳ· οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐξέπιπτον ἐκ τῶν περιβαλοσῶν αὐτῶν κορχῶν.

Τῷ 430 μ. Χ. κατὰστροπικὴ πανώλης ἐν Βρετανίᾳ· οἱ ζῶντες δὲν ἠδύναντο νὰ θάπτωσι τοῦ θνήσκοντος.

Τῷ 525 μ. Χ. Ἀλέξανδρος ὁ Τράλλεων, ἐμνημόνευσεν ἐπισκήψεως χολέρας ἐν Ἑλλάδι τῷ 521.

Τῷ 558 μ. Χ. ἐνέσκηψε χολέρα, ἐπὶ μακρὸν παραταθεῖσα, ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ.

Τῷ 569 μ. Χ. εὐλογία ἐπεκράτει ἐν Ἀραβίᾳ καὶ Ἀνατολῇ· ἡ θνησιμότης ἦτο μεγάλη.

Τῷ 746 μ. Χ. φοβερὰ πανώλης ἐν Κων/πόλει· 200,000 ἀτόμων ἀπόλωντο.

ΑΚΑΔΙΜΑΪΚΑ

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΘΗΚΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.

Ἐνακοίνωσις τοῦ Βαρθολεμῆ SAINT-HILAIRE.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς ἀκαδημείας ταύτης τῶν Πηρισίων ὁ γνωστὸς μεταφραστὴς τοῦ Ἀριστοτέλους Barthelemy Saint-Hilaire ἀνέγνω φιλοσοφικὴν μελέτην, ἐπιγραφομένην περὶ τῆς μεθόδου τῆς παρατηρήσεως (De la methode d'observation). Ἐν ἀρχῇ δὲ ἠρνήσατο ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη ἐστὶ νέα, αὕτη οὐδαμῶς ἐστίν, ὡς διισχυρίζεται φιλοσοφικὴ τις σχολή, καινοτομία τῶν ἡμετέρων χρόνων Ὁ κ. Saint-Hilaire καταδείκνυσιν ὅτι ἡ ἀξίωσις αὕτη τῆς θετικῆς σχολῆς, ὅτι ἐπενόησε τὴν παρατήρησιν, ἀντίκειται πρὸς ὅ,τι γινώσκουμεν περὶ τῆς ἀρχαιότητος. Λέγουσιν ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης στερεῖται τῆς παρατηρήσεως, ἀλλὰ δὲν ἠμολογοῦσιν οὕτως ὅτι οὐδέποτε ἀνέγνωσαν αὐτόν; Ὁ Θεόφραστος ἐν τοῖς χαρακτῆρσιν αὐτοῦ ἢ καὶ ἐν τοῖς περὶ φυτῶν φανεροῖ ἡμῖν ἀρκούντως ὅτι οὐδόλως ὠλιγόρησε τῆς μελέτης τῆς πραγματικότητος. Ἐν τῷ Θουκυδίδῃ δὲ ὑποία ἐπίμονος φροντίς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας! Ὅσα γινώσκει τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, ὅπως ἀγγελίᾳ διακόσμου ἔτη πρότερον ὅτι τὸ κράτος τοῦ κόσμου ἔσται τῆς Ρωμαίων. Καί, τῇ παρατηρητικότητι, τῇ παρατηρηκότητι τῇ μᾶλλον εὐστόχῳ, τῶν γενομένων ποτέ, ὀφείλεται ἡ ἀθανασία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ὄψεις. Οἱ ποιητὰὶ αὐτοῦ, οἱ καλλιτέχναι αὐτοῦ, αὐτοὶ οὗτοι οἱ γεωμέτραι, ἐμελέτησαν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Ἄνευ τούτου οὐδέποτε θ' ἀπεδείκνυντο τὴν βεβαιὴν ἐκείνην γνώσιν τῆς φύσεως, ἣτινι ὀφείλομεν

τοσαῦτα ἀξία ἔργα. Περὶ δὲ τῶν γεωγράφων, λέγεται ὅτι οὗτοι ἐσπεροῦντο παρατηρήσεως, ἀλλὰ τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἀρνεῖσθαι τὸ ἔργο αὐτῶν. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος Saint-Hilaire κατέληξε προσθεῖς, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ὡς ἡμεῖς παρατηρητικότητά, καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ προϊστορικός ἄνθρωπος δὲν ἰδυνήθη νὰ μείνῃ ξένος ἐνεργείας τοῦ πνεύματος, ἵς ἄνευ πᾶσα ἀνακάλυψις ἐστὶν ἀδύνατος. Ἡ ἀνθρωπότης καθ' ὅλους τοὺς χρόνους ἐχρήσατο ταῖς δυνάμεις, αἵτινες ἐδόθησαν αὐτῇ. Αὗται ἐπῆρκεσαν αὐτῇ ὅπως προσκτήσῃται τὴν γνῶσιν τοῦ μὴ ἀνεξερευνητοῦ, ἀλλ' αὗται ἀπέβησαν παράτολμοι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἠθέλησαν νὰ ἀναμιγθῶσιν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ταῦτα μὲν εἶπεν ὁ σοφὸς Saint-Hilaire, τί δὲ λέγουσιν οἱ παρ' ἡμῖν αὐτοκληθέντες πραγματισταί;

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Ἀνακοίνωσις MASPERO.

Ἐν τῇ ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων ὁ πολὺς Maspero παρουσίασε τὴν φωτογραφίαν ἀναγλύφου, προερχομένου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, φέροντος δὲ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Ναραμισίν, ὅστις τὸ ἀφείρωσε. Τὸ σωζόμενον εἶνε ἐργασίας καθαρᾶς καὶ λεπτῆς. Παρατηρεῖται ἐπ' αὐτοῦ ἀνὴρ ὄρθιος, ἐνδεδυμένος ὡς τινες εἰκόνας ἀναγλύφων λίαν ἀρχαίων παρουσιάζουσι, φέρει τὸ ἱμάτιον ὑπὸ τὸν ἕτερον τῶν βραχιόνων καὶ ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης, καλύπτεται κωνικῶ καλύμματι. Λεπτομέρειαί τῆς ἀμφιέσεως καὶ ἡ ἐπιγραφή δὲν ἐπιτρέπουσι ὅπως τὸ ἔγγλυφον θεωρηθῇ ὡς αἰγυπτιακῆς τέχνης.

Ὁ βασιλεὺς Ναραμισίν, οὐ μνεῖται ποιεῖται ἡ ἐπιγραφή, ἐστὶ τῶν ἀρχαίων βασιλέων, περὶ ὧν καὶ αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι ἔχουσι ἀτελεστάτας βιογραφικὰς σημειώσεις. Ἐκ τινος ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι ἔζησε περὶ τῷ 3,000 π. Χ. Ἐγένετο βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνης καὶ τῆς βορείου Χαλδαίας.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.

Ἀνακοίνωσις CORLIEU.

Ἐν ᾧ δὲ τὴν ἀνωτέρω ἐποίητο ὁ κ. Saint-Hilaire ἀνακοίνωσιν, ἐν τῇ Ἰατρικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Παρισίων ἐπίσης ὁ ἰατρὸς κ. Corlieu, βιβλιοφύλαξ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τῆς πόλεως ταύτης, λίαν γνωστὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιμύσεις αὐτοῦ ἐργασίας ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἰατρικῆς, σπουδασιότατην ἐποίητο ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἰατρικῆς ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ ρωμαϊκοῖς στρατοῖς. Κατὰ τὸν κ. Corlieu παρ' Ὀμήρῳ, ἐν Τροίᾳ, ἀπαντῶσιν αἱ πρῶται πληροφορίαι ἰατρῶν, ἐπιτετραμμένων νὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν. Ὁ Μαχίων καὶ ὁ Ποδαλείριος μόνον φέρονται ἐν τῇ Ἰλιάδι, καίτοι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι.

Μετὰ τὸν Ὀμήρον, ὁ Λυκούργος φανεροὶ τὴν ὑπαρξίν ἰατρῶν ἐν τῷ στρατῷ τῶν Λακεδαιμονίων, ἀρικνούμεθα δὲ μέχρι Ξενοφῶντος, ὅστις σημειοῦται ὅκτῳ ἰατροῦ ἐν τῇ ἀξιωματημονεῦτῳ καταβάσει τῶν Μυρίων. Ἐν Περσῇ, ἐν Μακεδονίᾳ οἱ βασιλεῖς εἶχον ἰατροὺς ἐν ταῖς ἐκστρατείαις αὐτῶν.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΜΥΘΟΣ.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν μόνον ἀπεσύρθη αὕτη ἐν τῇ ἐρημίᾳ καὶ αὐτόθι ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς ἐκ πτέριδος κλίνης αὐτῆς, μακρὰν τῶν ἀνθρωπίνων βλεμμάτων, ἔκλαιεν αὕτη, ἡ ὠραία ἁμαρτωλή, καὶ ἔκλαιεν ὡσεὶ ἠγάπησεν. Ἀναλογιζομένη δὲ αὕτη τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς, ἀπῆλπιζεν ἐνίοτε περὶ τοῦ θεοῦ ἐλέους. Πάντες ἀπέφευγον αὐτὴν ἤδη καὶ δὲν ὠμίλουον περὶ αὐτῆς ἢ ὅπως τὴν ἀναθεματίσωσιν, ὅτε δὲ τὰ παι-

δία ἡρώτων ὁποῖον ἐγένετο τὸ ἁμάρτημα τῆς γυναικὸς ταύτης, προσποιούντο ὅτι δὲν ἤκουσαν αὐτά. Ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἠγάπων αὐτὴν, αὐτοὶ οὗτοι πρὸς οὐς ἐκέλευσε τὰ ταμεῖα τοῦ παραφόρου αὐτῆς ἔρωτος δὲν ἀπεκάλουν πλέον αὐτὴν ἢ τὴν ἁμαρτωλήν, ὅπως μὴ ὀνομάσωσιν αὐτὴν τῷ κυρίῳ ὀνόματι.

Ἀλλὰ ἡμέραν τινά, παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔκλαιεν ἡ δυστυχὴς μετανουῶσα, διῆλθεν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐν τῇ τεθλιμμένῃ ταύτῃ, τῇ ἐχούσῃ τὴν κόμην λελυμένην, τὴν περιβολὴν πλουσίαν, ἀνεγνώρισε τὴν Μαγδαληνὴν.

Ἡ Παναγία οὐδαμῶς ἀπεμακρύνθη.

Τοῦναντίον αὕτη ἐπλησίασεν ἡρέμα καὶ ἀνέκραξε.

Μαγδαληνή! . . .

Ἡ ἁμαρτωλὴ ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἰδοῦσα ἦν ὠμίλει αὐτῇ, οὐδόλως ἐτόλμησε ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν αὐτῆς.

Ἡ παναγία ἐπανελάβε.

Μαγδαληνή!

Τότε αὕτη βραδέως ὑπηγέρθη ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ ἐστραυρωμένης ἔχουσα τὰς χεῖρας ἀπήντησε.

Παναγία Παρθένος δὲν με ἀποστρέψετε.

Ἐγὼ νὰ σε ἀποστραφῶ, Μαγδαληνή! Οὐχί! κλαίεις, ἴθιλον νὰ σε ἐλεήσω καὶ σε παρηγορήσω. Οἱ ἄνθρωποι οὐδαμῶς αἰσθάνονται οἰκτον διὰ σέ, δέου καὶ ἔλπιζε εἰς τὸν Θεόν, αὐτὸς μόνος οὐδέποτε οὐδένα ἐγκαταλείπει. Τὸν ἔρωτα τοῦτον, ὃν ἠσθάνθη καὶ ἐφ' ᾧ καταδικάζουσί σε, οὐδόλως γινώσκω, ἀλλ' οἰσθητὶς κὰν ἦ, ἢ δύναται νὰ ἦ, βεβαίως δέον νὰ προερχῆται παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐμοῦ αὐτῆς ἐχούσης ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ αὐτῷ υἱοῦ. Ὁ σοὸς ὑπῆρξεν ἕνοχος, λέγουσιν. Ἠγάπησας, τοῦτο ἐστὶν ἡ σὴ ἀπολογία, καθότι μόνον οἱ ἀγαθοὶ δύναται νὰ ἀγαπῶσιν. Ἐλπιζε λοιπὸν, πτωχὴ μου ἀδελφή. Σέ, ἥτις οὐδέποτε ἐγνώρισας τὸ μῖσος καὶ ἥτις ὑπάρχεις πηγὴ ἀγάπης, ὁ Θεός, ὅστις σε βλέπει, θά σε συγχωρήσῃ.

L. BRETHOUS-LAFARGUE.

ΚΟΡΩΝΑ Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Συναντώμεθα μετ' αὐτῶν ἐν τοῖς καταστάμασι, ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις τῶν ραπτριῶν. Ἐπιβᾶλλουσιν ἡμῖν τὴν ἑαυτῶν φιλοκαλίαν καὶ προμηθεύουσιν ἡμῖν συζύγους.

Συνελόντι εἰπεῖν, εἰμεθα μεμυημένοι εἰς πληθὺν πραγμάτων περὶ ὧν αἱ εἰς τὴν ἡμετέραν γενεάν ἀνήκουσαι νεανίδες οὐδόλως ἀμφέβαλλον. Γνωρίζομεν ἤδη, οἰκοῦσαι ἐν Παρισίαις, ὅτι οὐχί μόνον αἱ θεμηταὶ ἐρωτικαὶ σχέσεις ὑπάρχουσιν, ἐπιτρεπόμεναι ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ εὐλογοῦμεναι ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Φοβερόν καὶ νὰ σκέπτηται τις αὐτό. Ἐνίοτε ὅμως ἐπαινοῦμεν τὸν ἄνθρωπον, ὅστις μᾶς ἐπιζητεῖ, ὡς γενόμενον ἥρωα τῶν περιπετειωδῶν τούτων σινηῶν, ἐνῷ ἔδει νὰ ἀπομακρυνώμεθα αὐτοῦ, ἐὰν ἐσεθώμεθα αὐταὶ ἑαυτὰς.

Ὑποθέτω νεανίαν, ὅστις οἰκειθελῶς ἐξέφυγε τὰ κακὰ ταῦτα παραδείγματα καὶ προωρίσθη μιᾷ μόνῃ γυναικί, τῇ συζύγῳ αὐτοῦ, καὶ ὅστις μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς ἀγνότητος παρουσιάζεται πρὸς τὴν μητέρα καὶ μᾶς ζητεῖ εἰς γάμον. Ἡ μήτηρ ἡμῶν θὰ ἀποποιηθῇ, τοῦλάχιστον ἐπὶ στιγμὴν, κατηγοροῦσα αὐτοῦ ὡς μὴ γνωρίζοντος ἐπαρκῶς τὸν κόσμον! Ἐὰν δὲ κρίνω ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐνίοτε ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσω ἐκ τῶν διὰ συγκεκαλυμμένων λέξεων συνδιαλέξεων, ἡ μήτηρ ἡμῶν μετ' ἄλλων μητέρων θὰ σκώψῃ αὐτόν. Διατί; Ἀνέγνων αὖθις τὸν Παῦλον καὶ τὴν Βιργινίαν. Ἄ! ἄς ἠδυνάμην αἴφνης νὰ εὑρεθῶ ὑπὸ τὸν φλέγοντα οὐρανὸν τῆς Γαλλίας, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Λατανιέ,